

жътъ има страсти, и не отказвамъ че се повлича по нѣкога отъ тѣхъ; но обикновенно той се по малко мами отъ страститѣ си не-жели жената; или той се мами повечето пѫти доброволно, т. е. когато се повлѣче отъ желанията си или отъ страститѣ си. У него разумътъ и страстьта се различаватъ и раздилатъ, когато у жената всичко е страсть, и самий разумъ е страсть: нейните впечатления сѫ по живи и по променливи; повечето пѫти тя гледа на нѣщата само отъ едната страна, и най вече отъ оная страна която ѝ е по угодата. Разбира се, че има исключени: намиратъ се мѫжие толкова измѣнчиви и распалени, толкова несъгласни съ естеството си, толкова чувствителни и на най тихий вѣтрецъ, щото прѣставляватъ смѣшната противоположность на женска душа въ мѫжско тѣло. Има пъкъ жени толкова тихи, толкова независими отъ страститѣ си или отъ страститѣ на другитѣ, съ разсѫдъкъ толкова правъ и безинтересенъ, щото и най твърдиятъ мѫжъ би завидѣлъ на правотата и твърдостта на умътъ имъ. Обаче, въобщъ земено, мѫжътъ сѫди повечето пѫти съ умътъ, а жената съ сърдцето.

Като е по обширенъ, по послѣдователенъ и по тихъ, умътъ на мѫжътъ е по згоденъ за управление; защото, като схваща по добръ отношенията на нѣщата едини къмъ други, като прѣсмѣтнува по добръ слѣдствията, и като притѣглюва по единъ по правъ начинъ прѣимуществата и опасноститѣ, той струва повече, въ важните рѣшения отъ които зависи сѫществуванието на едно цѣло семейство, отъ колкото единъ умъ по живъ и по